RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 62.904 van 31 oktober 1996
in de zaak A. 69.398/VII-14.256.

In zake : 1. de v.z.w. FEDERATIE VAN ONAFHANKELIJKE SENIORENZORG,
2. de n.v. RUSTORA,
3. de n.v. DE ZWALUW,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat L. SCHUERMANS,
kantoor houdende te TURNHOUT,
de Merodelei 112

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 17 juni 1996 door Advocaat Luc SCHUERMANS namens de v.z.w. FEDERATIE VAN ONAFHANKELIJKE SENIORENZORG, de n.v. RUSTORA en de n.v. DE ZWALUW werd ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van artikel 8 van het ministerieel besluit van 17 april 1996 wijziging van het ministerieel besluit van 5 april 1995 tot vaststelling van de tegemoetkoming, bedoeld in artikel 37, § 12, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994, voor de in artikel 34, 12˚, van dezelfde wet bedoelde verstrekkingen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. STEVENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 september 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. SURMONT die, loco Advocaat L. SCHUERMANS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Adjunct-adviseur P. MYLEMANS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat door de bestreden bepaling artikel 2, § 8, van het voormeld besluit wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§ 8. Om de in artikel 1 bedoelde tegemoetkoming van de verzekering voor geneeskundige verzorging te kunnen genieten, moeten de inrichtingen aan de Dienst voor geneeskundige verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering één van de volgende documenten overmaken :

- voor de private verzorgingsinrichtingen :

een document ondertekend door de verantwoordelijke van de inrichting waaruit blijkt dat het verpleegkundig en het verzorgingspersoneel alsook het aanvullend gekwalificeerd personeel dat taken vervult inzake reactivatie, revalidatie en sociale reintegratie enerzijds de barema's en de voordelen genieten zoals

die zijn voorzien in de collectieve arbeidsovereenkomsten die zijn gesloten op 18 december 1995 binnen het Paritair Comité 305.2 en die betrekking hebben op de arbeids- en beloningsvoorwaarden, op de betaling van een toeslag voor onregelmatige arbeidsprestaties en op de toekenning van twee bijkomende vakantiedagen en, anderzijds onderworpen zijn aan het regime van de wekelijkse arbeidsduur van 38 uur zoals dat, ofwel voorzien is in de collectieve arbeidsovereenkomst van 12 oktober 1987, en verplicht gesteld bij koninklijk besluit van 6 mei 1988, ofwel voorzien is in de collectieve arbeidsovereenkomst die is gesloten buiten het Paritair Comité op 18 december 1995 ofwel voorzien is in een collectieve arbeidsovereenkomst die de inrichting, binnen het kader van de wet van 5 december 1968 over de collectieve arbeidsovereenkomsten en paritaire comités, heeft afgesloten op ondernemingsvlak; in dit laatste geval dient de collectieve arbeidsovereenkomst te worden neergelegd bij de Griffie van de Dienst van de collectieve arbeidsbetrekkingen bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid.

Dat document moet worden goedgekeurd door de Ondernemingsraad, het Comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen of de vakbondsafvaardiging of, bij ontstentenis ervan, door de gewestelijke secretarissen van de vakbondsorganisaties;

- voor de openbare verzorgingsinrichtingen : een document waaruit blijkt dat het verpleegkundig, het verzorgingspersoneel alsook het aanvullend gekwalificeerd personeel dat taken vervult inzake reactivatie, revalidatie en sociale reintegratie, het met hun statuut overeenstemmende barema genieten dat ondermeer rekening houdt met de protocols van akkoorden met de syndicale organisaties die de openbare verzorgingsinstellingen vertegenwoordigen van 23 mei 1991 en 22 november 1991 en de bijhorende wijzigingsclausule van 10 april 1995. Dat document moet ondertekend zijn door de verantwoordelijke van de inrichting en moet medeondertekend zijn door de syndicale afvaardiging die vertegenwoordigd is in de overlegcomités.

De private verzorgingsinrichtingen moeten aan de Dienst voor geneeskundige verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering een document overmaken waaruit blijkt dat per tegemoetkoming, zoals bedoeld in artikel 1, een bedrag van 2 F werd doorgestort aan het ’Fonds voor de betaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de sektor rustoorden voor bejaarden en rust- en verzorgingstehuizen’";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen omtrent het nadeel in het verzoekschrift doen gelden wat volgt :

"1. Door de bijkomende voorwaarden opgelegd in artikel 8 van het bestreden besluit dienen de leden van verzoekende partij sub 1 per bejaarde jaarlijks 2 fr x 365 fr = 730 fr door te storten aan een fonds.

Voor deze leden betekent dit een jaarlijkse betaling van 4.818.000 fr (voor 6.600 voorzieningen).

Dit fonds heeft geen rechtspersoonlijkheid, en is in feite slechts een bankrekening die werd geopend door de 3 vakbonden ACV, ABVV en ACLVB.

Evenmin hebben voornoemde 3 vakbonden rechtspersoonlijkheid, maar zijn feitelijke verenigingen met in totaal meer dan 2 miljoen leden.

Indien het bestreden artikel 8 van het Ministerieel Besluit nietig zou verklaard worden, is het voor de leden van verzoekende partij onmogelijk om de door hen doorgestorte gelden via gerechtelijke weg te recupereren.

Het kwestieuze Fonds heeft immers geen rechtspersoonlijkheid en het is (feitelijk en financieel) onmogelijk om al de leden van de vakbonden in rechte te dagvaarden tot terugbetaling van de doorgestorte gelden.

Anderzijds zal ingevolge de nietigverklaring het R.I.Z.I.V. de aan de leden van verzoekende partij sub 1 uitgekeerde tegemoetkomingen kunnen terugvorderen.

Dat een eventueel tussen te komen annulatiearrest aan de leden van verzoekende partij sub 1 geen volledige genoegdoening kan geven, en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel derhalve genoegzaam is bewezen.

2. Indien in uitvoering van het bestreden artikel 8 van het Ministerieel Besluit, bij de leden van verzoekende partij sub 1 de 38-uren week wordt ingevoerd, en nadien een annulatiearrest zou tussenkomen, zal het onmogelijk zijn om deze ingevoerde 38-uren week ten overstaan van de werknemers ongedaan te maken.

Een tussen te komen nietigverklaring kan dus geen genoegdoening betekenen, en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is derhalve bewezen";

Overwegende, wat de eerste verzoekende partij betreft, dat volgens haar het nadeel dat aan haar leden wordt berokkend neerkomt op een jaarlijks te betalen bedrag van 4.818.000 frank dat onmogelijk zou kunnen worden gerecupereerd via gerechtelijke weg; dat zij echter niet met concrete gegevens aantoont in hoeverre dat nadeel ook ten haren opzichte zodanig ernstig is dat het een schorsing zou verantwoorden; dat overigens ook in hoofde van de onderscheiden leden van de verzoekende partij die zich als een belangenvereniging omschrijft geen enkel gegeven wordt aangevoerd in verband met de ernst van dat nadeel, dat per bejaarde slechts een jaarlijks bedrag van 730 frank uitmaakt;

Overwegende, wat de tweede en derde verzoekende partij betreft, dat in het betoog omtrent het nadeel dat hun door de invoering van 38-uren week zou worden berokkend geen enkel gegeven wordt aangevoerd waaruit de ernst van dat nadeel zou kunnen blijken;

Overwegende dat aldus niet voldaan is aan één van de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenendertig oktober

1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D.	VERBIEST,	wnd. kamervoorzitter,
			staatsraad,
	R.	STEVENS,	staatsraad,
	A.	VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	Ch.	BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Ch. BAMPS. **D. VERBIEST.**